

gemeente
Neder-Betuwe

Toespraak gemeentesecretaris G.S. (Gerrit) Stam bij het afscheid van wethouder J.W. (Hans) Keuken van Neder-Betuwe, vrijdag 24 januari 2020 tijdens de afscheidsreceptie in het gemeentehuis te Opheusden.

Geachte heer Keuken, beste Hans,

Het is mij een genoegen om, namens de medewerkers van onze gemeente, bij jouw afscheid als wethouder enkele woorden tot je te mogen richten. Een bijzonder afscheid, want je vertrekt halverwege deze bestuursperiode om iets geheel anders te gaan doen. Bijzonder vooral omdat jouw overstap uiteindelijk toch redelijk onverwacht kwam. Bijzonder ook omdat met jouw vertrek, en het eerdere vertrek van Ton en Willem, er een einde komt aan de *Keuken-dynastie* in Neder-Betuwe. Althans voorlopig...

Maar toch, na een periode van enkele jaren als raadslid en ruim elf jaar als wethouder en als locoburgemeester in deze fraaie gemeente, na vele raadsvergaderingen en nog veel meer collegevergaderingen, verlaat je vrijwillig het lokale bestuur. Een moedige stap.

Je hebt in die tijd bijgedragen aan de huidige staat van Neder-Betuwe: een gemeente die bestuurlijk stabiel is, vooralsnog een gezonde financiële positie heeft, haar partijtje in de regio meespeelt en overloopt van ambitie. Je had in die jaren verschillende portefeuilles: ruimtelijke ordening, volkshuisvesting, economische zaken, bedrijfsterreinen, waterveiligheid en dijkversterking, laanboomteelt en alles wat daarmee annex is, financiën, onderwijs, jeugdbeleid en op het laatst ook nog gebouwenbeheer.

En natuurlijk ook de contacten met en over onze partnergemeenten Pepowo en Pacoslaw. Eigenlijk alle denkbare portefeuilles, behalve dan die tot de wettelijke taken van de burgemeester behoren.

Ik heb je in de afgelopen twee jaar leren kennen als een bestuurder met een grote dossierkennis, met heldere opvattingen en met standvastigheid in die opvattingen, soms ontaardend in rechtlijnigheid, en met een goed ontwikkeld strategisch denkvermogen. Opvattingen die vaak terug te voeren waren tot een duidelijke visie. Oordelen over een bepaald vraagstuk stonden zelden op zichzelf maar moesten worden gezien in het licht van een grotere context: de lange termijneffecten van een mogelijke oplossing, de politieke wenselijkheid en haalbaarheid en vooral: past het in het plaatje van jouw blik, jouw visie op de toekomst van Neder-Betuwe. Een goed functionerend dagelijks bestuur van een gemeente kan niet zonder deze kwaliteiten.

Mijn eerste ervaring met jou vond plaats tijdens mijn sollicitatiegesprekken met de selectiecommissie waartoe ook jij behoorde. We waren toegekomen aan het moment waarop ik vragen aan de commissie mocht stellen. Ik vroeg om de gemeente in één woord te kenschetsen. Jij aarzelde geen moment en zei toen resoluut: *'Eigenzinnig'*. Je weet dat misschien nog. Volgens Van Dale is de betekenis van eigenzinnig: geneigd om zijn eigen zin te volgen. Op het eerste gezicht heeft deze kwalificatie een negatieve connotatie. Zoiets als: koppig, dwars, nukvig. Maar ik ben geneigd het uit te leggen als: weten wat je wilt, het hebben van een duidelijke zelfovertuiging, het hebben van een vastomlijnde doelstelling en daarnaar handelen. Een koers bepalen en daaraan vasthouden. Zo kennen we onze gemeente en zo kennen we jou. Hans Keuken en de gemeente Neder-Betuwe: een goed stel!

Maar nu gaan de wegen scheiden. Jij verlaat de gemeente om HR-manager te worden in een grote, lokaal gewortelde onderneming met landelijke bekendheid. Er ligt een mooie maar tegelijkertijd complexe uitdaging op je te wachten.

Hans, ik heb hier en daar in de organisatie mijn oor te luister gelegd over hoe men jou als wethouder heeft ervaren en jou zou willen kenschetsen. Nou, daar gaat-ie.

Allereerst: je was adviseerbaar. Je hechtte waarde aan ambtelijke adviezen, volgde deze in de meeste gevallen op maar legde ook uit waarom je soms meende daarvan te moeten afwijken. Zo handelde je in huis maar ook in regionale overleggen. Loyaliteit over en weer was daarvan het gevolg.

Dan: gedreven en inhoudelijk betrokken. Altijd goed voorbereid. Je had de stukken gelezen en wist waar je over sprak. En je kon het niet laten om degenen die minder goed beslagen ten ijs kwamen hierover te kapittelen.

En ook: niet te beroerd om af en toe de knuppel in het hoenderhok te gooien. Wanneer jou iets niet beviel dan zei je daar iets van. Vaak op een wijze die aan duidelijkheid niets te wensen overliet! Om die reden werd er wél naar je geluisterd.

En: benaderbaar. Maar dan wel bij jou op de kamer. Op de werkvloer zagen we je niet zoveel.

Tenslotte: behept met veel lokale historische kennis. Ging het over een casus uit het verleden, jij wist vaak van de hoed en de rand. Jouw wens om archeologie en monumentenbeleid in portefeuille te mogen hebben zal daaraan niet vreemd zijn geweest.

Concluderend: op-en-top een bestuurder.

Hans, dan nog even een persoonlijke noot van mijn kant. Ik heb, we hebben je zien struggelen met jouw fysieke gesteldheid de afgelopen jaren. De wandeling door Valkenburg tijdens het VNG-congres in 2018 was één grote worsteling, zo gaf je later aan. De langdurige onzekerheid over de aard van jouw fysieke klachten en wat hieraan te doen zou zijn was aan jou af te zien.

Gelukkig heeft een operatie geleid tot herstel waardoor jouw energieniveau zienderogen hoger werd. We zagen de oude Hans Keuken langzaam maar zeker weer terug. Kritisch, welbeschouwd, jouw collega-wethouders van advies en soms van repliek dienend maar vooral opgewekt en positief ingesteld. Je vertelde ons dat je in die fase open stond voor iets *anders*. Welnu, die trein naar dat *anders* kwam voorbij, zoals we nu weten. En je hebt zelf besloten op deze trein te stappen. Nogmaals, een moedig besluit.

Ik ga je missen als gezaghebbend portefeuillehouder en als aimabel collega in het college. Je laat een leemte achter waarvan de opvulling geen vanzelfsprekendheid is. En ik prijs me gelukkig met het feit dat ik nog eens een beroep op jouw historische kennis mag doen. Ik wens je heel veel succes in je nieuwe functie.

Vertrekkende medewerkers en ook vertrekkende bestuurders hebben bij hun vertrek namens de werkgever recht op een soort van afscheidscadeau. Er is contact gezocht met Adrie om van haar te horen wat een passend cadeau zou kunnen zijn. Mede namens jouw ex-collega's in het college wil ik je het cadeau hierbij graag overhandigen. Maar eerst een bloemetje voor Adrie.

Hans, nogmaals dank voor jouw inzet voor Neder-Betuwe en haar organisatie. Het ga je goed. En laat nog eens wat van je horen.